

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Lubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **B.**, spol. s r.o., IČO: X., K., B., zast. J., advokátom, Z., B., proti žalovanému: **J.**, Š., K., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu: R., spol. s r.o., IČO: X., sídlo P., P., zast. J., advokátkou so sídlom B., B., **o vylúčenie veci z konkurznej podstaty s prísl.**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 9 Cbi 138/2005-155 zo dňa 25. novembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 9 Cbi/138/2005-155 zo dňa 25. novembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 9 Cbi/138/2005-155 zo dňa 25. novembra 2008 rozhodol tak, že zo súpisu z konkurznej podstaty úpadcu R., spol. s r.o., so sídlom P., X. P., vylúčil osobné motorové vozidlá z časti B hnutelné veci bod 5 a dopravné prostriedky presne špecifikované vo výroku rozhodnutia a účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že dňa 10. marca 1997 uzavrel právny predchodca žalobcu ako predávajúci a R., s.r.o. ako kupujúci kúpnu zmluvu č. 97-0003-01, na základe ktorej kúpil predmetné motorové vozidlá a podľa čl. 4 bod 1, kupujúci sa zaviazal uhradiť celú dohodnutú cenu za predmet plnenia z tejto zmluvy, pričom predávajúci podľa čl. 4 bod 2. súhlasil s úhradou týchto faktúr po častiach bez účtovania úrokov z omeškania a bez nároku na vzájomnú penalizáciu. Citoval čl. 7 predmetnej zmluvy, podľa ktorého kupujúci nadobudne vlastnícke právo k predmetu kúpy až po zaplatení celej dohodnutej kúpnej ceny v plnej výške a konštatoval, že predávajúci odovzdal predmetné motorové vozidlá, o čom svedčia preberacie protokoly zo dňa 08. 04. 1997. Uznesením zo dňa 04. marca 2003 č.k. 5K 56/2002-45 Krajský súd v Košiciach vyhlásil konkurz na majetok kupujúceho a predmetné motorové vozidlá správkyňa konkurznej podstaty zaradila do súpisu konkurznej podstaty, pretože držiteľom týchto vozidiel bol v technickom preukaze uvedený úpadca. Konajúci súd citoval ustanovenia § 19 ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní § 455 Obchodného zákonníka a za nepochybne preukázané označil, že kupujúci a predávajúci si v kúpnej zmluve dohodli výhradu vlastníckeho práva, a teda, že kupujúci sa mal stať vlastníkom až po zaplatení celej kúpnej ceny za predmetné motorové vozidlá, a že kupujúci celú dohodnutú kúpnu cenu nezaplatil ani z časti, z čoho vyplýva, že sa vlastníkom motorových vozidiel nestal. Uviedol, že na tom nič nemení ani skutočnosť, že je zapísaný ako držiteľ v technických preukazoch, nakoľko dopravný inšpektorát neviduje a nezapisuje do technického preukazu vlastníka motorového vozidla, ale iba držiteľa, teda zápis v technickom preukaze v tomto prípade nedeclaruje vlastnícke právo. Konštatoval, že pre úspešné uplatnenie nároku pre vylúčenie z konkurznej podstaty, nie je podmienkou predchádzajúce uplatnenie tohto nároku u správcu konkurznej podstaty a dokonca v odôvodnených prípadoch domáhať sa vylúčenia z podstaty sa môže aj nevlastník. Ostatné námietky označil za nepodstatné, návrhu vyhovel a o trovách konania rozhodol tak, že účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podaním doručenom 22. 12. 2008 podal odvolanie žalovaný a namietal, že konajúci súd nezistil úplne skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zisťovanie

rozhodujúcich skutočností. Uviedol, že predmetné motorové vozidlá zaradila do súpisu konkurznej podstaty predchádzajúca správkyňa konkurznej podstaty J., ktorá pravdepodobne postupovala s odbornou starostlivosťou. Napriek urgenciám neodovzdala terajšej správkyňi konkurznej podstaty kompletnú dokumentáciu, ktorá sa vzťahuje na konkurzné konanie, z ktorých dôvodov žalovaný žiadal J. predvolať ako svedka, ktorému návrhu prvostupňový súd nevyhovel. Podľa žalovaného je potrebné zistiť, či predchádzajúca správkyňa konkurznej podstaty nedisponuje s podkladmi a informáciami, ktoré by preukázali, že dotknuté motorové vozidlá patria

do konkurznej podstaty úpadcu. Ďalej za potrebné žalovaný uviedol, že úpadca fyzicky dvoma z troch vozidiel nedisponuje a že by bolo aj v záujme veriteľov zistiť, kde sa motorové vozidlá nachádzajú. Uviedol, že podľa výpovede M. si dotknuté motorové vozidlá vypožičal žalobca a tiež je zrejmé, že žalobca si vzal na kúpu vozidiel pôžičku, ktorú žalovaný nepoužil. Žalovaný namietal, že za motorové vozidlá žalovaný nezaplatil, prečo si toto žalobca začal uplatňovať až po dvoch rokoch, z ktorého dôvodu žalovaný navrhol vypočuť aj svedka M., ktorému návrhu konajúci súd nevyhovel. Podľa žalovaného má nevykonanie týchto dôkazov za následok neúplne zistenie skutkového stavu, čo má jednoznačne za následok poškodenie práv a právom chránených záujmov konkurzných veriteľov úpadcu. Z uvedených dôvodov podľa žalovaného nebol dodržaný postup podľa § 19 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní, a ide o žalobu predčasne podanú. Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť na nové konanie, alebo rozhodnutie zmeniť a návrh zamietnuť.

K odvolaniu žalovaného zaujal stanovisko žalobca podaním doručeným súdu 20. 03. 2009 a uviedol, že výsluch J. s rozhodnutím veci bezprostredne nesúvisí. Za nesporné označil, že motorové vozidlá neboli majetkom úpadcu v čase vyhlásenia konkurzu, a ani počas konkurzu, a preto nebol dôvod na ich zaradenie do súpisu konkurznej podstaty. Tieto skutočnosti boli prvostupňovým súdom náležite zistené a eventuálne výsluchy navrhovaných svedkov neboli spôsobilé objasniť okolnosti tvoriace konštrukciu hypotézy § 6 ods. 2 ZKV a § 19 ods. 2 ZKV. Poukázal na vyjadrenie žalobcu v podaní zo dňa 17. 11. 2008 a jeho prílohy a navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdiť správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým vylúčil veci špecifikované vo výroku prvostupňového rozhodnutia z konkurznej podstaty úpadcu R., spol. s r.o. Sporné nie je, že tieto veci správca konkurznej podstaty do konkurznej podstaty úpadcu R., s.r.o. zaradil iba na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako predávajúcim a úpadcom ako kupujúcim. Sporné nie je ani, že motorové vozidlá boli odovzdané kupujúcemu. Fakt, že predmetné motorové vozidlá sa mali stať vlastníctvom kupujúceho až po splatení celej kúpnej ceny za motorové vozidlá, jednoznačne vyplýva z textu kúpnej zmluvy, na základe ktorej boli motorové vozidlá predávané a kupované. Žalovaný žiadnym dôkazom nepreukázal, že za motorové vozidlá predávajúcemu zaplatil, a teda nepreukázal jeho vlastnícke právo k motorovým vozidlám, ktoré právo mal nadobudnúť až zaplatením celej kúpnej ceny v súlade s dohodou zakotvenou v kúpnej zmluve. V danom prípade správca konkurznej podstaty pri vykonaní súpisu do podstaty zrejme predpokladal, že motorové vozidlá na základe mu predložených dokladov do konkurznej podstaty úpadcu patria. Žalobca práve z dôvodu, že má za to, že podľa kúpnej zmluvy žalovaný vlastnícke právo k motorovým vozidlám nenadobudol, uplatnil jeho právo na vylúčenie sporných vecí z konkurznej podstaty úpadcu a žalovaný jeho vlastnícke právo k predmetným motorovým vozidlám ničím nedeclaroval. Odvolací súd sa stotožnil s vysloveným právnym názorom prvostupňového súdu, keď v danom v prípade navrhovanými svedeckými výpoveďami žalovaným neskúmal, či práve na základe týchto svedeckých výpovedí, by žalovaný nepreukázal, že vlastnícke právo k motorovým vozidlám nadobudol. V spore o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty súd neskúma otázku platnosti vlastníctva, vecí, ktoré sú predmetom návrhu na ich vylúčenie, ale vychádza z dokladu, ktorým sa vlastníctvo deklaruje. V danom prípade žalovaný jeho vlastnícke právo k veciam, ktoré do konkurznej podstaty zahrnul, nedeclaroval, podľa existujúcich dokladov ide o vlastnícke právo k motorovým vozidlám predávajúceho, teda žalobcu. V spore o návrhu na vylúčenie

z konkurznej podstaty nie je úlohou súdu skúmať, kde sa veci, ktoré správca konkurznej podstaty zaradil, nachádzajú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si žalobca ich náhradu neuplatňuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 21. apríla 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková